

του Γεράσιμου Λιβιτσάνου

Οι πολιτικές επιλογές υπαγορεύουν το πρόσωπο και όχι το πρόσωπο τις πολιτικές! Σε αυτό τον ισχυρισμό βρίσκεται και η ουσία της επιλογής του Λάμπη Ταγματάρχη για τη θέση του διευθύνοντος συμβούλου της ΕΡΤ, ενώ το χρονοδιάγραμμα της κυβέρνησης είναι να εκπέμψει το νέο πρόγραμμα του δημόσιου ραδιοτηλεοπτικού φορέα στις 11 Ιούνη, δύο χρόνια από το «μαύρο» που έριξε στην ΕΡΤ η τρικομματική κυβέρνηση ΝΔ-ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ.

Η επιλογή του συγκεκριμένου προσώπου -που διατέλεσε διευθύνων σύμβουλος της ΕΡΤ το 2010 και ήταν ο εισηγητής του προγράμματος του τότε αρμόδιου υπουργού Γ. Μόσιαλου, το οποίο προέβλεπε τεράστιες περικοπές στις δραστηριότητες και τις δομές της δημόσιας ραδιοτηλεόρασης- προκάλεσε πολλές αντιδράσεις τόσο από τους ίδιους τους εργαζόμενους στην ΕΡΤ όσο και στο εσωτερικό του ΣΥΡΙΖΑ. Οι τελευταίες όμως εστιάστηκαν κυρίως στο πρόσωπο του Λ. Ταγματάρχη και όχι σε ό,τι επί της ουσίας εκφράζει: Δηλαδή την προειλημμένη απόφαση της κυβέρνησης να εντάξει και την ΕΡΤ στις πολιτικές του «έντιμου συμβιβασμού» με τους δανειστές, άρα να προχωρήσει σε σειρά μέτρων περιορισμού των δραστηριοτήτων της, μείωσης του κόστους αμοιβών του προσωπικού και ένταξής της στο μηχανισμό ενσωμάτωσης των λαϊκών αντιδράσεων που ήδη προκύπτουν ενόψει της κυοφορούμενης αντιλαϊκής συμφωνίας. Είναι μάλιστα τόσο ισχυρή η θέληση της κυβέρνησης στο θέμα αυτό, που ο υπουργός Επικρατείας Νίκος Παππάς έχει δηλώσει πως θα επιμείνει στον συγκεκριμένο διορισμό, ακόμη κι αν αυτός καταψηφιστεί στην Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας της Βουλής αυτή την εβδομάδα.

Παράλληλα, οι πολιτικές που θα ασκηθούν μέσω της ΕΡΤ δεν είναι καθόλου άσχετες με τους σχεδιασμούς για την αναδιαμόρφωση του ραδιοτηλεοπτικού τοπίου. Η επιλογή ενός διευθύνοντος συμβούλου που παρέχει εχέγγυα εμπιστοσύνης στην εγχώρια «μνιτιακή» διαπλοκή, δηλαδή τη μη αμφισβήτηση του «ομφάλιου λώρου» μεταξύ της ΕΡΤ και του φορέα ψηφιακού σήματος, της Digea, με μετόχους τα πέντε μεγαλύτερα ιδιωτικά κανάλια, είναι καθοριστική. Αυτό γιατί είναι θέμα της διοίκησης της ΕΡΤ αν θα προτάξει την αποδέσμευσή της από τις συμβάσεις που θέλουν το σήμα της να μεταδίδεται μέσω της Digea έναντι 1 εκατομμυρίου ευρώ ετησίως ή αν θα επιλέξει να ασκήσει το δικαίωμα της ανάπτυξης δικής της ψηφιακής πλατφόρμας, όπως επιτρέπει η ισχύουσα νομοθεσία.

Αξίζει να σημειώσουμε ότι το καθεστώς που ισχύει στην ΕΡΤ -σε αντίθεση με άλλους φορείς κοινής ωφέλειας- προβλέπει υπερεξουσίες στον διευθύνοντα σύμβουλο, ο οποίος είναι απόλυτος αρμόδιος για την άσκηση της οικονομικής πολιτικής. Είναι χαρακτηριστικό πως κανένα μέλος του 7μελους συμβουλίου διοίκησης που προβλέπεται για την ΕΡΤ δεν έχει δικαίωμα άσκησης βέτο στις αποφάσεις, ενώ ακόμη και σε περιπτώσεις ισοψηφίας είναι η ψήφος του διευθύνοντος συμβούλου αυτή που «μετράει» διπλή. Στις αρμοδιότητες του διευθύνοντος συμβούλου εντάσσεται και η λειτουργία της ΕΤ3, αφού δεν περιορίζονται οι αρμοδιότητές του από το τριμελές συμβούλιο που ορίζει ο νόμος για τη διοίκησή της. Το καθεστώς αυτό άλλωστε έδωσε και τη δυνατότητα να προταθεί η θέση του προέδρου της ΕΡΤ στον γνωστό μουσικοσυνθέτη Διονύση Τσακνή, με προφανή επιδίωξη της κυβέρνησης να «διασκεδάσει τις εντυπώσεις» για την επιλογή του διευθύνοντος συμβούλου.

Να τονίσουμε ότι –σύμφωνα με πληροφορίες– ο προϋπολογισμός λειτουργίας του οργανισμού, που είχε υπολογιστεί με βάση τις εισπράξεις από το ειδικό τέλος μέσω της ΔΕΗ, αναμένεται να περικοπεί περισσότερο από όσο αρχικά αναμένονταν. Πιο συγκεκριμένα, για τις άμεσες ανάγκες επαναλειτουργίας προβλέπονταν το ποσό των 190.000.000 ευρώ (υπολογίζονται με βάση το τέλος της ΝΕΡΙΤ) από το οποίο τα 91.000.000 έχουν ήδη δεσμευτεί στον τρέχοντα προϋπολογισμό για τις ανάγκες του «πρωτογενούς πλεονάσματος», δηλαδή τις ανάγκες των δανειστών για την κάλυψη του δημοσιονομικού χρέους. Τα δεδομένα αυτά –όσο εξελίσσεται η διαπραγμάτευση– είναι σχεδόν δεδομένο ότι θα αλλάξουν προς το χειρότερο, την ίδια στιγμή που σύμφωνα με το ΓΛΚ οι αμοιβές του προσωπικού της νέας ΕΡΤ (δηλ. το προσωπικό της ΝΕΡΙΤ μαζί με όσους επαναπροσληφθούν) αποτιμώνται με μια γενική εκτίμηση στα 30.000.000 ευρώ. Δεδομένου ότι το κόστος για τη λειτουργία του συνόλου των δομών της ΕΡΤ το 2012 ήταν περίπου 245.000.000, είναι εμφανές ότι θα απαιτηθούν... μεγάλες προσαρμογές.

Είναι ξεκάθαρο πώς με αυτά τα δεδομένα... «πάνε περίπατο» οι όποιες διακηρύξεις του ΣΥΡΙΖΑ περί νέων αρχών λειτουργίας στην ΕΡΤ, που ούτως ή άλλως βασίζεται στο «σαμαρικής έμπνευσης» μόρφωμα της ΝΕΡΙΤ. Η ΕΡΤ μπερδεύεται αντικειμενικά στα «πλοκάμια» της επίθεσης που ετοιμάζεται στο εργατικό κίνημα με τη νέα συμφωνία κυβέρνησης δανειστών. Για τους εργαζόμενους σε αυτή, είναι μονόδρομος η επιλογή του στρατοπέδου της αντίστασης και της αξιοπρέπειας. Για μία ακόμη φορά...

Δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα **Πριν** στις 17 Μάη